

Datum
23 JULI 2020

Ons kenmerk
SBK/101592/CP

Postbus 58285, 1040 HG Amsterdam

Aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
De heer drs. W. Koolmees
Postbus 90801
2509LV Den Haag

Pagina

1

Bijlage(n)

1

Onderwerp

Aanbiedingsbrief bij de U-toets n.a.v. de beleidswijziging aangaande de verkorte wachttijd WIA (arrest Vester)

Geachte heer Koolmees,

In uw brief van 11 mei 2020 (kenmerk 2020-0000059245) heeft u UWV verzocht om een U-toets uit te brengen n.a.v. de beleidswijziging aangaande de verkorte wachttijd WIA (arrest Vester). U verzoekt UWV om nader geïnformeerd te worden over de wijze waarop wij de beleidswijziging zullen realiseren, alsmede de beoogde invoeringsdatum en de gevolgen hiervan voor de uitvoering. Met deze brief informeren wij u over deze punten.

Nieuw beleid

Het nieuwe beleid ziet op het gegeven dat wanneer er geen of geen volledige nationale arbeidsongeschiktheidsuitkering door het buitenlandse orgaan wordt toegekend en er door het verschil in wachttijden een inkomenshiat ontstaat, er aangesloten wordt bij de wachttijd van de bevoegde lidstaat. Het nieuwe beleid ziet alleen op de toepassing van (EG) Verordening 883/2004 en vervangt het huidige beleid. Dit beleid wordt toegepast in alle zaken waarbij de WIA-beschikking nog geen formele rechtskracht heeft en daarmee de ingangsdatum van de WIA nog niet definitief vaststaat. Er wordt niet terug gekomen van beschikkingen met formele rechtskracht. Een uitzondering hierop is wanneer het herzieningsverzoek voor afloop van de wachttijd van 104 weken wordt gedaan; er zal dan vanaf de datum van dit verzoek voor de toekomst alsnog teruggekomen moeten worden van onze eerdere beslissing. Dit laatste is gebaseerd op de duuraanspraken jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep.

Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen lidstaten, het beleid is onafhankelijk van de woonplaats van de betrokkene. Dit betekent, eerder dan met het huidige beleid, er voor de meeste situaties een oplossing is. De nationale voorwaarden voor toegang tot de WIA blijven intact, m.a.w.: er moet wel recht bestaan op een WIA-uitkering.

Het voorgaande komt er effectief op neer, dat in de benoemde situaties een verkorte wachttijd wordt toegepast bij WGA-uitkeringen waarbij dit nationaal alleen van toepassing is bij IVA-uitkeringen. Hierbij wordt dezelfde systematiek gehanteerd als bij de verkorte wachttijd IVA. Dit betekent dat het recht op een WIA-uitkering eerder ontstaat.

Beoogde invoeringsdatum

Met uw ambtenaren is afgesproken de datum inwerkingtreding te laten ingaan op 1 januari 2021.

Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Het nieuwe beleid is uitvoerbaar en handhaafbaar per 1 januari 2021: de beoogde beleidswijziging aangaande de verkorte wachttijd volgt de systematiek van de IVA-toekenning waarbij de

beoordeling naar voren wordt gehaald. De beoordeling ten behoeve van het toekennen van een verkorte wachttijd wijkt niet af van hetgeen al uitgevoerd wordt in het kader van de te bevorderen WIA-uitkeringen voor laatst buitenlands verzekerden. Dit betekent dat de beleidswijziging niet leidt tot effecten in de reguliere procesgang (het proces van sociaal medisch beoordelen, beoordelingsstermijn van 8 weken met mogelijkheid tot opschorten voor het opvragen van medische informatie). Er is wel een effect te noemen ten aanzien van een systeemwijziging (ResaFasa). Hierbij is het de bedoeling dat er een nieuwe meldcode wordt toegevoegd opdat kan worden bijgehouden hoe vaak een verkorte wachttijd WIA wordt toegekend op basis van het nieuwe beleid. Deze systeemwijziging leidt tot eenmalige kosten.

Effecten voor de uitvoering en realisatie beleidswijziging

Vanaf datum inwerkingtreding (1 januari 2021) stopt het huidige beleid. Het nieuwe beleid maakt een onderscheid tussen lopende en nieuwe aanvragen.

Voor alle nieuwe aanvragen (met een aanvraagdatum op of na 1 januari 2021) betekent het nieuwe beleid dat in sommige gevallen het beoordelingsproces voor de WIA (ver) naar voren geschoven moet worden, vergelijkbaar met wanneer nationaal de verkorte wachttijd bij de IVA-uitkering wordt toegepast. Dit betekent concreet dat op een gemiddeld aantal van een 3.000-tal op jaarbasis te bevorderen laatst buitenlands verzekerde uitkeringen een proportie naar voren schuift (die anders een beschikking zouden krijgen in 2022 conform het huidige beleid). Er is berekend dat dit van toepassing is voor een 700-tal dossiers wat gezien het bestaande capaciteitstekort aan verzekeringsartsen een behoorlijke extra impact heeft op de uitvoering. Dit brengt een eenmalig effect met zich mee op de uitvoeringskosten in 2021.

Voor aanvragen met een aanvraagdatum vóór 1 januari 2021 en waarbij de beschikking op of na 1 januari 2021 wordt afgegeven en of waarbij de eerder afgegeven beschikking op of na 1 januari 2021 nog geen formele rechtskracht heeft, blijft de te beoordelen datum voor de pro rata WIA-uitkering de reguliere datum (de nationale wachttijd van 104 weken). Het recht op uitkering wordt vervolgens vervroegd naar de datum conform het Vester-beleid (er wordt aangesloten op de buitenlandse wachttijd). Het voorgaande betekent dat er geen arbeidsongeschiktheidsbeoordeling per eerdere datum plaatsvindt, alleen het recht wordt naar voren gehaald.

Voor de langere termijn (en dus structureel) wijkt de beoordeling ten behoeve van het toekennen van een verkorte wachttijd niet af van hetgeen al uitgevoerd wordt in het kader van de te bevorderen WIA-uitkeringen voor laatst buitenlands verzekerden.

Inzake communicatie wordt de klantcommunicatie en de content voor het Klant Contact Centrum aangepast. Omdat de communicatie vanuit de uitvoering plaatsvindt, wordt alleen de content van de betrokken kanalen en middelen gewijzigd. Na opdrachtverstrekking zal er minimaal 5 maanden nodig zijn voor implementatie van klantcommunicatie en digitale dienstverlening. Deze doorlooptijd wordt verklaard door de huidige situatie (implementatie van meerdere wetwijzigingen en ten gevolge van corona-maatregelen). Voor in- en uitkomende berichten, archiveren en vernietigen en ondersteuning digitaal werken geldt na opdrachtverstrekking een doorlooptijd van 3 maanden.

Kosten

Er zijn geen structurele gevolgen voor de uitvoeringskosten. Volgende incidentele kosten worden voorzien: € 1,3 miljoen.

Deze kosten zijn als volgt samengesteld:

Incidentele kosten	2021
Uitvoeringskosten eenmalig naar voren halen beschikken LBV	1,14
Implementatiekosten	0,16
Totaal	1,30

Als gevolg van de beleidswijziging is er in 2021 een eenmalige piek van 700 extra te beschikken WIA-LBV (laatst buitenlands verzekerden) dossiers. Vanaf 2022 is dit effect er niet meer omdat er dan sprake is van een jaarlijks stabiele reguliere werkvoorraad WIA-LBV aanvragen conform het nieuwe beleid. De implementatiekosten zien toe op het aanpassen van de klant- en communicatiekanalen van UWV, een stelpost beleidsinformatie, werkinstructies, in- en uitkomende berichten, archiveren en een systeemaanpassing omdat er een nieuwe meldcode wordt geïntroduceerd.

Ik hoop hiermee voldoende te hebben geïnformeerd. Uw eventuele reactie op bovenstaande zie ik graag binnen 6 weken tegemoet.

Hoogachtend,

Voorzitter Raad van Bestuur

Bijlage(n): u-toets beleidswijziging verkorte wachttijd WIA (arrest Vester)

**U-toets n.a.v. beleidswijziging
aangaande verkorte wachttijd
WIA
(*arrest Vester HvJ EU C-134/18*)**

UWV

Juli 2020

Inhoud

Samenvatting.....	3
Inleiding	4
I. Samenvattend oordeel	9
II. Beoordelingspunten	11
a) <i>Uitvoerbaarheid</i>	11
b) <i>Handhaafbaarheid</i>	12
c) <i>Beoogde invoeringsdatum</i>	12
d) <i>Effecten voor de klant</i>	12
e) <i>Effecten op de benodigde capaciteit</i>	13
f) <i>Eenmalige en structurele effecten op de uitvoeringskosten</i>	13
g) <i>Effecten op regeldruk (administratieve lasten)</i>	14
h) <i>Gevolgen voor de verantwoordings- en beleidsinformatie</i>	14
i) <i>Implementatie/risico's/control</i>	14
j) <i>ICT/IV</i>	15
k) <i>Gegevensuitwisseling</i>	15

Samenvatting

In het kader van de Europese coördinatieregels¹ voor uitkeringen bij arbeidsongeschiktheid, heeft de verzekerde recht op een uitkering volgens de wetgeving van alle lidstaten waar hij verzekerd is geweest. Dit betekent dat een werknemer die vroeger in Nederland gewerkt heeft en arbeidsongeschikt is geworden tijdens verzekering in een andere lidstaat, recht heeft op een uitkering op grond van de WIA. Het gaat hier om een zogenaamde pro-rata WIA-uitkering. Dit is een uitkering naar rato van het arbeidsverleden in Nederland ten opzichte van het totale arbeidsverleden in alle gewerkte lidstaten. Het uitgangspunt hierbij is dat de nationale bepalingen van de WIA, zoals de wachttijd van 104 weken, onverkort van toepassing zijn. Nu kan het voorkomen dat een werknemer geen of geen volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering krijgt uit de lidstaat waar hij het laatst heeft gewerkt. Als er dan ook nog eens een verschil is in wachttijd² tussen de lidstaten, kan een met het Unierecht strijdig inkomenshiat ontstaan voor de migrerende werknemer. De (aanvullende) WIA-uitkering zal namelijk meestal pas na 104 weken worden toegekend, later dan het einde van de buitenlandse wachttijd. Voor deze situaties is sinds 2008 beleid geformuleerd. Dit beleid wordt aangeduid als het 'huidige beleid' en houdt in dat in individuele gevallen wordt gekeken of de WIA-wachttijd kan worden verkort wanneer er sprake is van een IVA-uitkering; wordt aan werknemers met restcapaciteit ter overbrugging een WW-uitkering toegekend en op grond van de Toeslagenwet (TW) kan er een toeslag worden verleend wanneer het gezinsinkomen onder het relevant sociaal minimum dreigt te komen. Het huidige beleid biedt niet in alle situaties een oplossing om dergelijke inkomenshiaten bij arbeidsongeschiktheidsuitkeringen tussen lidstaten te voorkomen nu wel aan de nationale voorwaarden van de betreffende uitkering moet worden voldaan. Zo kan het bijvoorbeeld zijn dat betrokkene niet in Nederland woonachtig is, waardoor er geen recht bestaat op een WW-uitkering of een toeslag (TW). In de meest schrijnende gevallen kan worden aangesloten op de wachttijd van de buitenlandse invaliditeitsuitkering. Inmiddels is gebleken dat het huidige beleid niet voor alle situaties een oplossing biedt terwijl mede uit het arrest Vester³ blijkt dat in meer gevallen een oplossing moet worden geboden. Uit dit arrest volgt dat niet in alle gevallen onverkort kan worden vastgehouden aan de wachttijd van 104 weken. Met het nieuwe beleid wordt in individuele situaties aangesloten bij de buitenlandse wachttijd door het verkorten van de wachttijd van de WIA-uitkering (ook bij de WGA-uitkering waar dat nationaal niet mogelijk is). Dit beleid is van toepassing op alle nieuwe aanvragen vanaf 1 januari 2021. Hiernaast wordt dit beleid toegepast in alle lopende zaken waarbij de ingangsdatum van de pro rata WIA-uitkering nog niet definitief vaststaat en waarbij er ter overbrugging op grond van het huidige beleid geen WW-uitkering of toeslag (TW) is toegekend, noch een uitkering ter overbrugging uit de bevoegde lidstaat. Het nieuwe beleid maakt een onderscheid tussen lopende en nieuwe aanvragen.

Hieronder volgt ter verduidelijking een schematische weergave van het huidige en het nieuwe beleid:

Huidig beleid t.e.m. 31-12-'20	Nieuw beleid	
<i>Stopt op 1 januari 2021. Wordt vervangen door het nieuwe beleid.</i>	<i>Lopende aanvragen met een aanvraagdatum < 1 januari 2021 en de beschikking op 1 januari 2021 nog geen formele rechtskracht heeft.</i>	<i>Nieuwe aanvragen met een aanvraagdatum ≥ 1 januari 2021.</i>
In individuele gevallen wordt er bekeken of de WIA-wachttijd kan worden verkort wanneer er recht is op: IVA, WW (restcapaciteit) en TW. Voor de WW en TW dient betrokkene in Nederland woonachtig te zijn.	Voor lopende aanvragen handhaven wij de beoordelingsdatum op 104 weken en wordt de uitkering waar dan recht op bestaat eerder toegekend en wel per datum einde buitenlandse wachttijd.	Het hele proces van de WIA-beoordeling wordt (soms ver) naar voren geschoven.

¹ Verordening (EG) 883/2004.

² De ziekteperiode voordat er recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering bestaat.

³ Arrest Vester, (Hof van Justitie EU, C-134/18).

Inleiding

Het arrest Vester (HvJ EU C-134/18)⁴ heeft betrekking op de Europese coördinatieregels voor uitkeringen bij arbeidsongeschiktheid. Het gaat hierbij om toepassing van het hoofdstuk invaliditeit van (EG) Verordening 883/2004⁵ (hierna: 'de verordening') waarmee de stelsels van sociale zekerheid van de lidstaten op elkaar worden afgestemd. Dit hoofdstuk is van belang voor de uitvoering van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) wanneer de verzekerde in Nederland en in één of meer andere lidstaten heeft gewerkt en vervolgens arbeidsongeschikt is geworden. De verzekerde heeft dan recht op uitkering volgens de wetgeving van alle lidstaten waar hij verzekerd is geweest. Dit betekent dat een werknemer die vroeger in Nederland gewerkt heeft en arbeidsongeschikt is geworden tijdens verzekering in een andere lidstaat, recht heeft op een uitkering op grond van de WIA naar rato van het arbeidsverleden in Nederland ten opzichte van het totale arbeidsverleden in de EU, de EER⁶ en Zwitserland. Het uitgangspunt hierbij is dat de nationale bepalingen van de WIA, zoals de wachttijd, onverkort van toepassing zijn. Het arrest Vester geeft aanleiding om het Nederlandse beleid aan te passen nu in deze zaak is geoordeeld dat, op basis van de artikelen 45 en 48 VWEU⁷, niet in alle gevallen onverkort vastgehouden kan worden aan de wachttijd van 104 weken.

De verordening voorziet in het wegnemen van belemmeringen die mensen kunnen ondervinden bij grensoverschrijdend werken, maar is niet gericht op harmonisatie van de socialezekerheidsstelsels van de lidstaten. Hiermee biedt zij geen oplossing voor alle problemen ten gevolge van verschillen in nationale stelsels. De nationale wetgeving van de lidstaten met betrekking tot recht, duur en hoogte van de uitkering blijft gewoon van toepassing. Zo geldt voor de WIA in Nederland een wachttijd van 104 weken (en bijhorende nationale toegangsvoorwaarden voor het recht op uitkering). Het kan hierdoor voorkomen dat een werknemer aan het einde van de nationale wachttijd (periode van ziekte die voorafgaat aan de periode van arbeidsongeschiktheid) geen of geen volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering krijgt uit de lidstaat waar hij het laatst heeft gewerkt. Als er dan ook nog eens een verschil in wachttijd is tussen de lidstaten, kan dit leiden tot en met het Unierecht strijdige nadelige financiële gevolgen voor de migrerende werknemer. Door de geschetste situatie kan er een ongeoorloofd inkomenshiat ontstaan. De (aanvullende) WIA-uitkering zal dan namelijk meestal pas na 104 weken worden toegekend, later dan het einde van de wachttijd in de bevoegde lidstaat. Er is reeds beleid geformuleerd ten aanzien van het inkomenshiat (TK 2008/2009, Aangangsel 3185). Dit beleid houdt in dat in individuele gevallen wordt gekeken of de WIA-wachttijd kan worden verkort wanneer er sprake is van een verkorte wachttijd op grond van een 'Inkomensvoorziening Volledig Arbeidsongeschikten' (IVA-uitkering); wordt aan werknemers met restcapaciteit ter overbrugging een werkloosheidsuitkering (WW) toegekend en op grond van de Toeslagenwet (TW) kan er een toeslag worden verleend wanneer het gezinsinkomen onder het relevant sociaal minimum dreigt te komen⁸. Een strijdig nadelig financieel gevolg doet zich niet voor wanneer de lidstaat van laatste verzekering na einde van de nationale wachttijd een volledige uitkering toekent.

⁴ De in dit arrest door het HvJ EU nadrukkelijk gegeven voorkeursoplossing is dat –kort gezegd– Nederland bij toepassing van een langere wachttijd gedurende deze periode een ziekte-uitkering toekent.

⁵ (EG)Vo 883-2004: Europese verordening op de coördinatie op sociale zekerheid; Titel III, Hfdst.4: uitkeringen bij invaliditeit.

⁶ EER: Europese Economische Ruimte (hierbij horen alle landen van de EU + Liechtenstein, Noorwegen en IJsland).

⁷ Art. 45 en 48 aangaande het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, Rome, 25-03-1957. Beide artikelen zien op het vrije verkeer van werknemers.

⁸ Voor het toekennen van een werkloosheidsuitkering en een toeslag (TW) dient aan de nationale voorwaarden te worden voldaan.

Huidig beleid

Niettegenstaande het hierboven beschreven beleid betreffende het inkomenshiaat, biedt het huidige Nederlandse beleid niet in alle situaties een oplossing om ongeoorloofde inkomenshiaten bij arbeidsongeschiktheidsuitkeringen tussen lidstaten te voorkomen. In artikel 23 van de wet WIA is bepaald dat na een wachttijd van 104 weken een verzekerde aanspraak kan maken op een uitkering op grond van deze wet. Als eerste dag van de wachttijd geldt de eerste werkdag in een dienstbetrekking waarop door de verzekerde wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld en kunnen dagen waarop niet zou worden gewerkt als werkdag worden aangemerkt. Op aanvraag van de verzekerde stelt UWV, in afwijking van het eerste lid, een verkorte wachttijd vast indien de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 4, tweede lid, en bij de aanvraag artikel 66 in acht is genomen. Een verkorte wachttijd bedraagt ten minste 13 weken en ten hoogste 78 weken. Het einde van een verkorte wachttijd wordt niet eerder vastgesteld dan tien weken na de dag waarop de aanvraag daartoe is ingediend.

Nieuw beleid

Wanneer er in de lidstaat van laatste verzekering geen of geen volledig recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering bestaat, wordt bij de vaststelling van de wachttijd van de WIA aangesloten bij het einde van de wachttijd van de lidstaat van laatste verzekering. Dit geldt dan niet enkel voor de IVA-uitkering maar ook voor de 'Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten' (WGA)-uitkering. Tevens wordt een mogelijke wetswijziging ter vastlegging van dit beleid momenteel bezien (deze U-toets ziet op een beleidswijziging volgende uit het Unierecht, arrest Vester). De beleidswijziging ziet enkel op de toepassing van Verordening (EG) 883/2004 en niet op de toepassing van bilaterale verdragen en vervangt het huidige beleid. Op grond van het Unierecht moeten de betrokken lidstaten ten aanzien van het inkomenshiaat voor een oplossing zorgen en bepalen welke middelen van nationaal recht hiervoor het meest geschikt zijn. Wanneer Nederland de niet-bevoegde lidstaat is, is voor bepaalde situaties buitenwettelijk begunstigend beleid gemaakt: in individuele situaties wordt aangesloten bij de wachttijd van de bevoegde lidstaat door het verkorten van de wachttijd van de pro rata⁹ WIA-uitkering. Er bestaat daarmee eerder recht op een WIA-uitkering dan vanaf 104 weken (zoals dit nationaal rechtelijk geregeld is). Dit beleid is van toepassing in alle zaken waarbij de ingangsdatum van de pro rata WIA-uitkering nog niet definitief vaststaat (wanneer de betreffende WIA-beschikking nog geen formele rechtskracht heeft) en waarbij er ter overbrugging op grond van het huidige beleid geen WW-of TW-uitkering is toegekend en ook geen uitkering ter overbrugging uit de bevoegde lidstaat. De doelgroep horende tot het nieuwe beleid is de klant die laatstelijk in het buitenland verzekerd is geweest en een arbeidsverleden heeft in Nederland (Nederlandse tijdvakken), vervolgens ziek wordt en na beëindiging van de buitenlandse ziekte-uitkering¹⁰ te maken krijgt met een inkomenshiaat doordat er geen recht of geen volledig recht bestaat op een buitenlandse invaliditeitsuitkering en daarbij de verzekerde nog niet in aanmerking komt voor een WIA-uitkering (door het verschil in wachttijden). Volgens het huidige beleid kan de verzekerde, indien hij in Nederland woont, aanspraak maken op een WW-uitkering, een toeslag in het kader van de TW of mogelijk een verkorte wachttijd IVA. Als de verzekerde in het buitenland woont, dan is een WW-uitkering of toeslag niet mogelijk. In de meest schrijnende gevallen kan worden aangesloten op de wachttijd van de buitenlandse invaliditeitsuitkering. Dit wordt door de betreffende kantoren beoordeeld. Volgens het nieuwe beleid kan er eerder recht bestaan op een pro rata WIA-uitkering. Dit houdt in, dat UWV in situaties waarbij in de bevoegde lidstaat geen recht of geen volledige recht op een nationale arbeidsongeschiktheidsuitkering bestaat, UWV een pro rata WIA-uitkering toekent vanaf datum einde wachttijd van de bevoegde lidstaat.

⁹ Een geprorateerde uitkering houdt in: naar ieders aandeel en in de juiste verhouding van alle gewerkte tijdvakken in alle lidstaten.

¹⁰ Dit is meestal zo. In een enkele situatie krijgt betrokkene echter direct een arbeidsongeschiktheidsuitkering in de bevoegde lidstaat. Dit was zo in het arrest Leyman: Luxemburg doet dit bij duurzame AO.

Om welke reden er geen recht op een uitkering of volledige uitkering bestaat, is niet relevant. Een afwijking hiervan is bijvoorbeeld wanneer een lidstaat een maatregel heeft opgelegd. Dit kan gevolgen hebben voor de uitkering.

Omdat het nieuwe beleid voortvloeit uit Unierechtelijke verplichtingen, wordt UWV verzocht het nieuwe beleid in alle zaken waarbij de WIA-beschikking nog geen formele rechtskracht heeft – dat wil zeggen dat de ingangsdatum van de WIA nog niet definitief vaststaat – vanaf 1 januari 2021 toe te passen.

Dit betekent dat er niet teruggekomen wordt op beschikkingen met formele rechtskracht. Een uitzondering hierop is wanneer het herzieningsverzoek (verzoek tot herzien van de eerder genomen beslissing) voor afloop van de wachttijd van 104 weken wordt gedaan: er zal dan vanaf de datum van dit verzoek alsnog teruggekomen moeten worden op de eerdere beslissing. Dit laatste is gebaseerd op de duuraanspraken jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep¹¹. Wanneer de beschikking formele rechtskracht heeft, echter er een verzoek ligt om toepassing van het nieuwe beleid c.q. terug te komen van de WIA-beschikking voor afloop van de 104 weken wachttijd, wordt voor de toekomst alsnog het nieuwe beleid toegepast. Het nieuwe beleid maakt een onderscheid tussen lopende en nieuwe aanvragen.

Lopende aanvragen betreffen deze met een aanvraagdatum vóór 1 januari 2021 en waarbij de beschikking op of na 1 januari 2021 wordt afgegeven en of waarbij de eerder afgegeven beschikking op of na 1 januari 2021 nog geen formele rechtskracht heeft. Bij deze aanvragen blijft de te beoordelen datum voor de pro rata WIA-uitkering de reguliere datum dus na onze nationale wachttijd van 104 weken. Het recht op deze uitkering wordt vervolgens vervroegd naar de datum conform het Vester-beleid (er wordt aangesloten op de buitenlandse wachttijd). Het voorgaande betekent dat er geen arbeidsongeschiktheidsbeoordeling per eerdere datum plaatsvindt, alleen het recht wordt naar voren gehaald.

Voor nieuwe aanvragen (met een aanvraagdatum op of na 1 januari 2021) betekent het nieuwe beleid dat in sommige gevallen het beoordelingsproces voor de WIA (ver) naar voren geschoven moet worden, vergelijkbaar met wanneer nationaal de verkorte wachttijd bij de IVA-uitkering wordt toegepast.

Het eerder ontstaan van het recht op een pro rata WIA-uitkering betekent niet dat er meer rechten ontstaan. Dit betekent bijvoorbeeld dat een 'Loon gerelateerde uitkering' (LGU) eerder begint, maar ook –na de reguliere duur- eerder eindigt. Dit is in zoverre niet ten nadele van de klant. Hij krijgt waar hij recht op heeft: de volledige duur van de LGU-uitkering, alleen eerder. In dit geval wordt de totale duur van de WIA-uitkering uiteraard langer nu er sprake is van een soort voorverlenging.

Ook kan er tegenaan gelopen worden dat met het vervroegen van de uitkering, de volledige duur van bijvoorbeeld de LGU-uitkering al bereikt is. Hier wordt mee omgegaan zoals wij dat ook nationaal doen: de LGU-uitkering heeft een vaste lengte en daar kan niet van afgeweken worden, voor de uitkering daarna wordt een 'Loon aanvullende uitkering' (LAU1) toegekend die qua uitkering even hoog is als de LGU-uitkering.

Op verzoek van de Uitvoering is met SZW afgesproken het nieuwe beleid inwerking te laten treden per 1 januari 2021. Vanaf dat moment stopt het huidige beleid. Alle nieuwe aanvragen voor een pro rata WIA-uitkering en een verkorte wachttijd worden conform het nieuwe beleid beoordeeld.

Met de toepassing van het nieuwe beleid wordt het risico op procedures aanzienlijk verminderd. Dit omdat er geen rechten worden ontnomen en omdat de uitkering eerder wordt toegekend. Ook wordt er niet teruggekomen van de op grond van het huidige beleid eerder toegekende uitkeringen. Wel kan er worden verwacht dat er procedures worden gevoerd m.b.t. afgewezen verzoeken om terug te komen op vaststaande beschikkingen dan wel verzoeken om schadevergoeding van uitkeringsgerechtigden die op grond van dit nieuwe beleid wel in aanmerking zouden zijn gekomen voor een eerdere uitkering. Alhoewel het bekend raken van dit beleid tot dergelijke procedures kan leiden, is een dergelijk inkomenshaat iets wat al langer bestaat (het arrest Vester is van maart 2019) en dit heeft tot nu toe slechts tot een enkele

¹¹ De Centrale Raad van oordeelt in zijn uitspraak van 14 januari 2015 dat anders dan in het verleden aanleiding wordt gevonden om de rechtspraak over doorlopende periodieke aanspraken (vaak ook aangeduid als duuraanspraken) ook van toepassing te achten op geschillen over arbeids(on)geschiktheid waarin door een afwijzende beslissing op een aanvraag in het verleden geen (doorlopende) rechtsbetrekking tussen partijen is ontstaan.

procedure geleid. In de situatie waarbij de klant met terugwerkende kracht op grond van Vester recht blijkt te hebben op toepassing van de verkorte wachttijd zal een claim om schadevergoeding¹² worden gehonoreerd.

Hieronder volgt een beschrijving van de situaties waarmee we vanaf datum inwerkingtreding nieuwe beleid te maken hebben (verleden situaties) en krijgen (heden situaties).

Heden situaties:

1. Klant ontvangt op ingangsdatum van het nieuwe beleid overbruggings-WW van BZ Hengelo.

Beleidskeuze: In de zaken waar al toepassing is gegeven aan het huidige beleid, is al voor een oplossing gezorgd en die vallen daarmee niet onder de situaties waarvoor nog geen oplossing is en daarmee dus niet onder het nieuwe beleid.

NB: voor klant kan het zelfs nadelig zijn als een verkorte WIA met terugwerkende kracht wordt toegepast;

- a. WW was mogelijk hoger dan geprorateerde WIA;
- b. Mogelijk komt klant niet voor WIA in aanmerking (< 35% arbeidsongeschikt).

Conclusie:

Lopende situaties laten we doorlopen en gaan we niet herzien.

2. Klant ontvangt op ingangsdatum van het nieuwe beleid een toeslag op de buitenlandse invaliditeitsuitkering van BZ AW

Beleidskeuze: In de zaken waar al toepassing is gegeven aan het huidige beleid, is voor een oplossing gezorgd en die vallen daarmee niet onder de situaties waarvoor nog geen oplossing is en daarmee dus niet onder het nieuwe beleid.

Conclusie:

Lopende situaties laten we doorlopen en gaan we niet herzien.

3. Vanaf ingangsdatum van het nieuwe beleid ligt er een aanvraag met een aanvraagdatum vóór 1 januari 2021. Dit zijn zaken waarbij de aanvragen zijn gedaan voor 1 januari 2021 en de beschikkingen na 1 januari 2021 worden afgegeven of waarbij de eerder afgegeven beschikking nog geen formele rechtskracht heeft.

Beleidskeuze: Voor deze lopende zaken blijft de te beoordelen datum voor de pro rata WIA-uitkering de reguliere datum dus na onze nationale wachttijd van 104 weken, maar wordt het recht op deze uitkering vervroegd naar de datum conform het nieuwe beleid.

4. Vanaf ingangsdatum van het nieuwe beleid ligt er een aanvraag met een aanvraagdatum \geq 1 januari 2021 ter beoordeling voor overbruggings-WW, toeslag of WIA.

Conclusie:

Het nieuwe beleid moet worden toegepast (toepassen verkorte wachttijd).

Verleden situaties:

5. Klant heeft een overbruggings-WW ontvangen tot einde wachttijd 104 weken: WIA is toegekend/afgewezen.

Conclusie:

Er is al voor een oplossing gezorgd o.g.v. het huidige beleid.

Niet herzien.

¹² De aansprakelijkheid van een lidstaat voor schade veroorzaakt door een schending van het Unierecht vormt in ieder geval sinds het arrest Francovich een algemeen beginsel van Unierecht. Dit beginsel geldt voor alle gevallen van schending van het Unierecht door een lidstaat, ongeacht het orgaan waarvan de handeling of het verzuim de schending veroorzaakt.

6. Klant heeft een toeslag op de buitenlandse invaliditeitsuitkering ontvangen tot einde wachttijd WIA: WIA is toegekend/afgewezen.

Conclusie:

Er is al voor een oplossing gezorgd o.g.v. het huidige beleid.
Niet herzien.

7. Klant heeft aanvraag gedaan voor een WIA-uitkering (vóór 1 januari 2021) meteen na einde wachttijd buitenlandse invaliditeitsuitkering: aanvraag WIA is afgewezen.
Klant heeft aanvraag gedaan voor overbruggings-WW/toeslag na einde wachttijd buitenlandse invaliditeitsuitkering: aanvraag WW/toeslag is afgewezen.

Conclusie:

In de zaken waar het huidige beleid niet is toegepast c.q. tot niets leidt en de beschikking nog geen formele rechtskracht heeft, is er geen basis die buiten het nieuwe beleid te houden. Hiernaast komt deze betrokkene ook in aanmerking voor het nieuwe beleid wanneer bezwaar wordt aangetekend. Wanneer de beschikking formele rechtskracht heeft, echter er een verzoek is om toepassing van het nieuwe beleid c.q. terug te komen van de WIA-beschikking: voor afloop van de 104 weken wachttijd, wordt alsnog het nieuwe beleid toegepast.

Deze zaken vallen onder het nieuwe beleid en de procedure voor lopende zaken. Dat wil zeggen dat het bestand conform de huidige werkwijze wordt behandeld, met de begunstigende factor dat de toekenning van de beschikking na 104 weken eerder wordt toegekend (tot op het moment van einde buitenlandse wachttijd).

8. Situaties waarbij bezwaar is aangetekend.

Conclusie:

In de zaken waar het huidige beleid niet is toegepast c.q. tot niets leidt en de beschikking nog geen formele rechtskracht heeft, is er geen basis die buiten het nieuwe beleid te houden (bijv. einddatum bezwaartermijn \geq 1 januari 2021).

9. Situatie waarbij de WW-uitkering (ruim) eerder stopt dan dat de WIA-wachttijd is volbracht; hierdoor is er alsnog een inkomenshaat. Mocht een dergelijke situatie zich voordoen, dan is het advies om met CEC/SBK contact op te nemen.

Voorbeeld

31-10-2020 einde Krankengeld Duitsland;
01-11-2020 t/m 31-01-2021 overbruggings-WW (3 maanden);
01-02-2021 t/m 30-04-2021 geen inkomsten;
01-05-2021 WIA.

I. Samenvattend oordeel

Het nieuwe beleid is uitvoerbaar: de beoogde beleidswijziging aangaande de verkorte wachttijd volgt de systematiek van de IVA-toekenning waarbij de beoordeling naar voren wordt gehaald. De beoordeling ten behoeve van het toekennen van een verkorte wachttijd aangaande een WIA-beoordeling wijkt niet af van hetgeen al uitgevoerd wordt in het kader van de te bevorderen WIA-uitkeringen voor laatst buitenlands verzekerden. Dit betekent dat de beleidswijziging niet leidt tot effecten in de reguliere procesgang (het proces van sociaal medisch beoordelen, beoordelingstermijn van 8 weken met mogelijkheid tot opschorten voor het opvragen van medische informatie). Er is wel een effect te noemen ten aanzien van een systeemwijziging (ResaFasa). In ResaFasa zal er een nieuwe meldcode worden toegevoegd opdat kan worden bijgehouden hoe vaak een verkorte wachttijd WIA wordt toegekend op basis van het nieuwe beleid. Ter realisatie hiervan en voor het bepalen van de impact op de grote geldstroom zullen er periodiek vanuit ResaFasa queries worden gedraaid. Implementatie wordt voorzien voor Q2 2021.

De datum inwerkingtreding is gesteld op 1 januari 2021. Wanneer Nederland de niet-bevoegde lidstaat is, is ervoor gekozen voor bepaalde situaties buitenwettelijk begunstigend beleid te maken: in individuele situaties wordt aangesloten bij de wachttijd van de bevoegde lidstaat door het verkorten van de wachttijd van de pro rata WIA-uitkering. Er bestaat daarmee eerder recht op een WIA-uitkering dan vanaf 104 weken (zoals dit nationaal rechtelijk geregeld is). Dit beleid is van toepassing in alle zaken waarbij de ingangsdatum van de pro rata WIA-uitkering nog niet definitief vaststaat (wanneer de betreffende WIA-beschikking nog geen formele rechtskracht heeft) en waarbij er ter overbrugging op grond van het huidige beleid geen WW of TW-uitkering is toegekend en ook geen uitkering ter overbrugging uit de bevoegde lidstaat. Met toepassing van het nieuwe beleid wordt het risico op procedures aanzienlijk verminderd. In de situatie waarbij de klant met terugwerkende kracht op grond van Vester recht blijkt te hebben op toepassing van de verkorte wachttijd zal een claim om schadevergoeding worden gehonoreerd.

Hieronder volgt ter verduidelijking een schematische weergave van het huidige en het nieuwe beleid:

Huidig beleid t.e.m. 31-12-'20	Nieuw beleid	
<i>Stopt op 1 januari 2021. Wordt vervangen door het nieuwe beleid.</i>	<i>Lopende aanvragen met een aanvraagdatum < 1 januari 2021 en de beschikking op 1 januari 2021 nog geen formele rechtskracht heeft.</i>	<i>Nieuwe aanvragen met een aanvraagdatum ≥ 1 januari 2021.</i>
In individuele gevallen wordt er bekeken of de WIA-wachttijd kan worden verkort wanneer er recht is op: IVA, WW (restcapaciteit) en TW. Voor de WW en TW dient betrokkene in Nederland woonachtig te zijn.	Voor lopende aanvragen handhaven wij de beoordelingsdatum op 104 weken en wordt de uitkering waar dan recht op bestaat eerder toegekend en wel per datum einde buitenlandse wachttijd.	Het hele proces van de WIA-beoordeling wordt (soms ver) naar voren geschoven.

De implementatie van klantcommunicatie- en middelen kent na opdrachtverstrekking een doorlooptijd van minimaal 5 maanden. Dit is een gevolg van diverse wetwijzigingen en maatregelen in relatie tot de corona-crisis (NOW en TOFA). Voor in- en uitkomende berichten, archiveren en vernietigen en ondersteuning digitaal werken geldt na opdrachtverstrekking een doorlooptijd van 3 maanden.

Voor de klant is het effect positief. Het nieuwe beleid biedt een oplossing voor het ongeoorloofde inkomenshiaat wat kan ontstaan ten gevolge van het ontvangen van geen of geen volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering uit het land waar betrokkene laatst verzekerd was én er een verschil in wachttijden is tussen de lidstaten. Voor die klantgroep die met de toepassing van het nieuwe beleid (en bij de lopende zaken met een aanvraagdatum voor 1 januari 2021 en waarbij de beschikking op of na 1 januari 2021 wordt afgegeven) blijft gelden dat zij gedurende de 104 weken wachttijd met een mogelijk financieel nadelig inkomenshiaat

blijven zitten. Omdat na de beschikking het recht naar voren wordt gehaald (naar datum einde buitenlandse wachttijd), passen we alsnog het nieuwe beleid toe. De rechtmatigheid en de toegang tot de sociale zekerheid wordt met het nieuwe beleid geborgd omdat er geen oneigenlijk gebruik meer kan worden gemaakt van uitkeringen die hiervoor niet bestemd zijn. Door het nieuwe beleid wordt het toekennen van een werkloosheidsuitkering bij het ervaren van een inkomenschaat stopgezet, waardoor het risico op vervolgaanspraken (ziektewet en arbeidsongeschiktheidsuitkering) wordt voorkomen.

Er zijn geen structurele gevolgen voor de uitvoeringskosten. Volgende incidentele kosten worden voorzien: € 1,3 miljoen.

Deze kosten zijn als volgt samengesteld:

Incidentele kosten	2021
Uitvoeringskosten eenmalig naar voren halen beschikken LBV	1,14
Implementatiekosten	0,16
Totaal	1,30

Als gevolg van de beleidswijziging is er in 2021 een eenmalige piek van 700 extra te beschikken WIA-LBV (laatst buitenlands verzekerden) dossiers. Vanaf 2022 is dit effect er niet meer omdat er dan sprake is van een jaarlijks stabiele reguliere werkvoorraad WIA-LBV aanvragen conform het nieuwe beleid. De implementatiekosten zien toe op het aanpassen van de klant- en communicatiekanalen van UWV, een stelpost beleidsinformatie, werkinstructies, in- en uitkomende berichten, archiveren en een systeemaanpassing omdat er een nieuwe meldcode wordt geïntroduceerd.

II. Beoordelingspunten

a) *Uitvoerbaarheid*

Het nieuwe beleid is uitvoerbaar: de beoogde beleidswijziging aangaande de verkorte wachttijd volgt de systematiek van de IVA-toekenning waarbij de beoordeling naar voren wordt gehaald. Overigens zijn WIA-claimbeoordelingen op grond van het nieuwe beleid inhoudelijk niet te vergelijken met deze waaraan een IVA-beoordeling (en dus ook een verkorte wachttijd) ten grondslag ligt. Bij de claimbeoordelingen op basis van het nieuwe beleid gaat het om deze situatie waarbij er een ongeoorloofd inkomenshiaat kan ontstaan ten gevolge van het verkrijgen van geen of geen volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering uit de lidstaat waar betrokkene laatst verzekerd was én er een verschil is tussen wachttijden in de lidstaten. Bij toepassing van de verkorte wachttijd op grond van de nationale IVA-beoordeling betreft dit een medisch inhoudelijk oordeel ten aanzien van het naar voren halen van de beoordeling (en het verkorten van de wachttijd) ten gevolge van een zeer ernstig ziektebeeld en de verzekeringsarts oordeelt dat betrokkene volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is.

Lidstaten met een risicostelsel en lidstaten met een opbouwstelsel

In de verordening worden de begrippen risico- en opbouwstelsels niet gebruikt. De verordening maakt een onderscheid tussen A- en B-wetgevingen. Lidstaten met een A-wetgeving zijn de lidstaten met een risicostelsel, lidstaten met een B-wetgeving hebben een opbouwstelsel of een risicostelsel. Afhankelijk van welke wetgeving van toepassing is, A-wetgeving dan wel B-wetgeving of een combinatie van A-wetgeving en B-wetgeving, bevat de verordening verschillende coördinatiebepalingen bij uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid. De coördinatiebepalingen voor degenen die uitsluitend aan A-wetgevingen onderworpen zijn geweest, gaan uit van een zogenaamd *pension-unique*-systeem. Dit betekent dat alleen de bevoegde lidstaat een arbeidsongeschiktheidsuitkering toekent. Dit is de lidstaat waar de betrokkene verzekerd is ten tijde van het zich voordoen van het verzekerd risico. Veelal is dit het laatst werkland. Coördinatiebepalingen voor degenen die uitsluitend aan B-wetgevingen of aan een combinatie van A- en B-wetgevingen onderworpen zijn geweest, zijn in belangrijke mate anders. In principe moet iedere lidstaat waar de betrokkene verzekerd is geweest, beoordelen of er recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering bestaat. Voor lidstaten met een opbouwstelsel is dit over het algemeen geen probleem en vloeit dit voort uit hun nationale wetgeving omdat het niet relevant is of de betrokkene bij hun stelsel aangesloten is op het moment dat het verzekerd risico zich voordoet. Voor lidstaten met risicostelsels, zoals Nederland, ligt dit anders. Daar bestaat alleen recht op uitkering wanneer de betrokkene bij het betreffende stelsel verzekerd is ten tijde van zijn uitval. Om toch tot een uitkering te kunnen komen, zijn in de verordening twee verzekeringsficties opgenomen voor diegene die op een bepaald moment bij een risicostelsel verzekerd zijn geweest: iemand wordt als verzekerd beschouwd wanneer hij op de eerste arbeidsongeschiktheidsdag voor arbeidsongeschiktheid verzekerd is in de andere lidstaat of wanneer hij recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering uit een andere lidstaat. Hiermee wordt geregeld dat aan de voorwaarde van verzekerd zijn is voldaan, echter alleen voor het verkrijgen van een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de verordening. Met de verordening heeft Nederland er voor gekozen om als B-wetgeving aangemerkt te worden. Nederland blijft een risicostelsel maar is hiermee afgestapt van het '*pension-unique*-systeem' en is overgegaan tot het verdelen van de lasten middels de pro rata systematiek.

Binnen UWV noemen wij deze zaken die in aanmerking komen voor een te bevorderen pro rata uitkering met corresponderende tijdvakken in het buitenland de 'Laatst Buitenlands Verzekerden (LBV)'. De uitvoering van deze zaken is binnen UWV volledig gecentraliseerd bij de uitvoeringskantoren van SMZ Bijzondere Zaken (Amsterdam, Breda en Heerlen). Het maakt daarbij niet uit of de betrokken werknemer in- of buiten Nederland woont. Bij een lidstaat die uitgaat van een opbouwstelsel is er standaard sprake van een onvolledige uitkering. Bij een lidstaat met een risicostelsel mogen we er vanuit gaan dat er standaard sprake is van een volledige uitkering, tenzij dit uit de buitenlandse beslissing blijkt.

Voorbeeld

Een werknemer heeft van 2010 tot 2015 in Nederland gewerkt en is daarna in Duitsland gaan werken. Hij wordt begin 2018 arbeidsongeschikt en heeft na de wachttijd vanaf medio 2019 recht op een Duitse arbeidsongeschiktheidsuitkering. De hoogte van de uitkering is gebaseerd op de duur van de verzekering in Duitsland. Deze werknemer zou naar nationaal Nederlands recht nooit meer in aanmerking komen voor een uitkering WIA (zie hierboven voor een verklaring over het 'pension unique' systeem bij risicostelsels). Verordening 883/2004 bevat een regeling waarbij de actuele verzekering in een andere lidstaat gelijk gesteld moet worden met de actuele verzekering van de WIA. Deze verzekeringsfictie is dus nodig voor de opening van het recht op uitkering WIA. Deze werknemer heeft dus recht op uitkering WIA naar de verhouding van de tijdvakken van verzekering in Nederland ten opzichte van de totale duur van de verzekering in alle lidstaten (voorafgaande aan het intreden van de arbeidsongeschiktheid). De uitkering WIA wordt verder naar nationaal recht vastgesteld en vermenigvuldigd met de pro-ratabreuk, in dit voorbeeld: 5/5+3.

b) Handhaafbaarheid

Het arrest Vester heeft geen impact op de handhaafbaarheid. Directie Handhaving heeft aangegeven verder geen opmerkingen te hebben inzake misbruik en oneigenlijk gebruik.

c) Beoogde invoeringsdatum

In het U-toetsverzoek van SZW wordt UWV verzocht om de minister te informeren over de beoogde invoeringsdatum van het nieuwe beleid. Met ambtelijk SZW en op verzoek van de uitvoering is afgesproken de datum inwerkingtreding te laten ingaan op 1 januari 2021.

d) Effecten voor de klant

Voor de klant is het effect positief. Het nieuwe beleid biedt een oplossing voor het ongeoorloofde inkomenshiaat wat kan ontstaan ten gevolge van het ontvangen van geen of geen volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering uit het land waar betrokkene laatst verzekerd was én er een verschil in wachttijden is tussen de lidstaten. Voor die klantgroep die met de toepassing van het nieuwe beleid (en waarbij sprake is van een lopende procedure) blijft gelden dat zij gedurende de 104 weken wachttijd met een mogelijk financieel nadelig inkomenshiaat blijven zitten. Omdat na de beschikking het recht naar voren wordt gehaald passen we alsnog het nieuwe beleid toe. Hierbij is het van belang dat er –voordat dit beleid wordt toegepast- contact is met de uitkeringsgerechtigde. Het gaat hierbij om een nabetaling die ook effect kan hebben op eventuele toeslagen e.d.

Met het nieuwe beleid stopt het huidige beleid (TK 2008/2009, Aanhangel 3185) waardoor er geen noodzaak meer is voor het toekennen van een werkloosheidsuitkering bij restcapaciteit. Er wordt bijgevolg voorkomen dat een betrokkene door het gegeven dat hij/zij op het moment van het ervaren van het inkomenshiaat en in Nederland woonachtig is, laatst Nederlands verzekerd wordt. Hiermee wordt eveneens oneigenlijk gebruik van uitkeringen voorkomen (en vervolgaanspraken op ziektewet- en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen). De verkorte wachttijd op grond van een IVA-uitkering alsook het toekennen van een toeslag op basis van de TW blijven conform nationale toegangsvoorwaarden gelden.

e) Effecten op de benodigde capaciteit

Beoordelingsproces WIA en effecten op benodigde capaciteit

Het nieuwe beleid betekent dat al veel eerder – eventueel kort na de eerste arbeidsongeschiktheidsdag - de WIA-beoordeling dient plaats te vinden.

Dit brengt impact en een eenmalig effect voor 2021 met zich mee voor de beoordeling van nieuwe aanvragen vanaf datum inwerkingtreding nieuwe beleid. De datum beoordeling wordt namelijk naar voren gehaald waardoor er eerder stappen in het beoordelingsproces (vanaf het opvragen van informatie t.e.m. de beoordeling en de beschikking) dienen te worden gezet. Dit betekent concreet dat voor een gemiddeld aantal van 3.000 op jaarbasis te bevorderen laatst buitenlands verzekerde uitkeringen een proportie naar voren schuift (die anders een beschikking zouden krijgen in 2022 conform het huidige beleid). Er is berekend dat dit van toepassing is voor een 700-tal dossiers. Dit betreft een eenmalig effect op de uitvoeringskosten in 2021.

Voor de langere termijn (en dus structureel) wijkt de beoordeling ten behoeve van het toekennen van een verkorte wachttijd aangaande een WIA-beoordeling niet af van hetgeen al uitgevoerd wordt in het kader van de te bevorderen WIA-uitkeringen voor laatst buitenlands verzekerden. Dit betekent dat de beleidswijziging niet leidt tot eenmalige effecten in de procesgang. De beoordeling zou toch op enig moment dienen te worden uitgevoerd, het beoordelingsmoment wordt hiermee naar voren gehaald.

De dagloonbepaling, maatmanloonbepaling en sociaal-medische beoordeling wijken eveneens niet af van de reguliere beoordelings situatie bij laatst buitenlands verzekerden. De beslistermijn voor WIA-beschikkingen is op grond van het nieuwe beleid analoog aan de reguliere 8 weken (AWB-termijn) met een opschortingsmogelijkheid voor het opvragen van medische informatie.

Klantcommunicatie en archiveren

De klantcommunicatie en de content voor het Klant Contact Centrum worden aangepast. De content van een aantal vragen en antwoorden zal worden gewijzigd en er komen een 2-tal nieuwe brieven.

Wat kenniscommunicatie aangaat, zal de wetsuitleg WIA (aanvraag verkorte wachttijd WIA), wetsuitleg internationaal Vo883 (arbeidsongeschiktheid) en de processen internationaal (vaststellen recht, duur en grondslag) worden aangepast. SMZ is inhoudsverantwoordelijk voor deze middelen (SMZ BZ CEC voor de genoemde wetsuitleggen, SMZ BZ IM voor de procesinstructies). Wat implementatie van klantcommunicatie en digitale dienstverlening betreft, geeft K&S aan minimaal 5 maanden nodig te hebben. Deze doorlooptijd wordt verklaard door de huidige situatie (implementatie van meerdere wetwijzigingen en ten gevolge van corona-maatregelen).

Voor in- en uitkomende berichten, archiveren en vernietigen en ondersteuning digitaal werken geldt na opdrachtverstrekking een doorlooptijd van 3 maanden. Dit ziet met name op het aanpassen van een zoekvraag in het Elektronisch Archief (EA) en een code ten behoeve van de archivering in EA.

f) Eenmalige en structurele effecten op de uitvoeringskosten

1. Totale kosten

De totale kosten voor deze beleidswijziging komen uit op: € 1.300.000 (€ 1,3 mln.).

2. Incidentele kosten

Als gevolg van de beleidswijziging is er in 2021 een eenmalige piek van 700 extra te beschikken WIA-LBV (laatst buitenlands verzekerden) dossiers. Vanaf 2022 is dit effect er niet meer omdat er dan sprake is van een jaarlijks stabiele reguliere werkvoorraad WIA-LBV aanvragen conform het nieuwe beleid. De implementatiekosten zien toe op het aanpassen van de klant- en communicatiekanalen van UWV, een stelpost beleidsinformatie, werkinstructies, in- en uitkomende berichten, archiveren en een systeemaanpassing omdat er een nieuwe meldcode wordt geïntroduceerd.

Deze kosten zijn als volgt samengesteld:

Incidentele kosten	2021
Uitvoeringskosten eenmalig naar voren halen beschikken LBV	1,14
Implementatiekosten	0,16
Totaal	1,30

3. Structurele kosten

Er zijn geen structurele effecten op de uitvoeringskosten.

g) Effecten op regeldruk (administratieve lasten)

De effecten op de regeldruk zijn verwaarloosbaar en klein.

h) Gevolgen voor de verantwoordings- en beleidsinformatie

SMZ BZ

Vanuit het oogpunt van verantwoording richting het ministerie komt er een nieuwe meldcode in ResaFasa. Hiermee wordt inzichtelijk gemaakt hoe vaak een verkorte wachttijd op grond van het nieuwe beleid voorkomt. Voor de impact op de grote geldstroom zullen er periodiek queries in ResaFasa worden gedraaid.

Gegevensdiensten

Anticiperend op de behoefte aan inzicht in het effect van de beleidswijziging alvorens deze wordt omgezet in een wetswijziging, gaat Gegevensdiensten uit van een aanvulling op de beschikbare beleidsinformatie middels het inrichten van een eenmalige stelpost.

i) Implementatie/risico's/control

Een integrale implementatie inclusief een systeemaanpassing in ResaFasa zal worden uitgevoerd. Implementatie wordt voorzien voor Q2 2021.

j) ICT/IV

Er zijn kosten verbonden aan een systeemaanpassing. Volgende systeemaanpassing zal worden verricht: een aanpassing in ResaFasa door de introductie van een nieuwe code melding. Implementatie en realisatie worden meegenomen in de release van Q2 2021.

k) Gegevensuitwisseling

Ten aanzien van gegevensuitwisseling wordt er in eerste instantie aangesloten bij de huidige werkwijze van de E-formulieren. Deze worden op termijn vervangen door de zogeheten 'Structured Electronic Documents' (SED). Deze formulieren zijn officiële formulieren voor de uitvoering van sociale zekerheid en worden gebruikt voor het delen van gegevens tussen lidstaten over vragen m.b.t. een uitkering. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om: een aanvraag tussen contactorganen over verzekerde tijdvakken in het kader van pro rata, een overzicht van verzekerde periodes die meetellen voor de berekening van een werkloosheidsuitkering, etc.